

Ordføreren (Steffensen): Jeg skal først med Hensyn til det Underændringsforslag, som er stillet af det ærede 2det kongevalgte Medlem (Goos) udtale, at Udvalgets Flertal maa anse dette Underændringsforslag for en Forbedring af sit Ændringsforslag under Nr. 21 paa Hovedlisten, og at jeg er bemyndiget til at udtale, at Udvalget tiltræder dette Underændringsforslag. Der blev med Hensyn til den Fremgangsmaade at hjælpe Lærerne med et noget bedre Lønningstillæg paa Finansloven fra det ærede Medlem for 7de Kreds her bag ved (Madsen-Mygdal) gjort den Bemærkning, at det i det hele taget ikke var nogen heldig Maade at hjælpe paa, den eneste Maade, som var fuldt tilfredsstillende, var, at vi sit Skoleloven vedtoget. Naar den kom frem og blev vedtagen, vilde den indeholde den heldige Løsning. Da det ærede Medlem ikke sidder i Skoleudvalget, ved jeg ikke, hvorfra han ved, at Skolelovsforslaget, naar det kommer frem, vil indeholde en heldig Løsning, men det haaber jeg i øvrigt med ham, at det ganske sikkert vil indeholde, og jeg skal endvidere være enig med ham i, at det i det hele taget er heldigt, og at man ikke kommer til en fuldt ud tilfredsstillende Løsning undtagen gennem en saadan Lov, men hvis jeg forstod ham ret, var han tilbøjelig til at henvise Lærerne til at vente paa en saadan Lovs komme. Deri kan jeg ikke være enig med ham, thi uagtet ogsaa jeg haaber, at Skoleloven maa blive til noget, vil jeg dog sige, at vi have jo Erfaringen fra i Fjor, at den ikke blev til noget, og derfor antager jeg, at Lærerne vilde være gladere ved een Fugl i Haanden, end de ti Fugle, det ærede Medlem viser dem paa Taget ved at henvise dem til Skoleloven. — Med Hensyn til Forslaget paa Ændringsforslagslisten under Nr. 6: Tilfud til Universitetets-Regater, synes det at være den højtærede Ministers Mening at genopstille dette Forslag til 3dje Behandling og bede Udvalget overveje den Sag en Gang igen. Selvfølgelig skal Udvalget gerne overveje den Sag en Gang igen, men jeg skal dog bemærke, at denne Sag har i Udvalget været Genstand for en ret grundig Overvejelse, saa jeg nærer nogen Tvivl om, at man vil komme til et andet Resultat. I Forbindelse hermed skal jeg bemærke, at der faldt en Ytring fra den højtærede Minister ved Omtalen af denne Sag med Hensyn til Rentenedsættelsen, idet han udtalte sin Glæde over, at Flertallet ogsaa var af den Formening, at Rigsdagen maatte anse dette Spørgsmaal om Rentenedsættelse for sig ganske uvedkommende. Der laa i og for sig ikke ganske det samme i min Udtalelse, men der laa i min Udtalelse kun

dette, at man ikke vilde gribe ind i Administrationens Frihed; men en Selvfølge er det jo i øvrigt, at alt, hvad der vedrører Administrationen, er ikke Rigsdagen uvedkommende — det er jo en helt anden Sag — men vi mene blot, at vi maa hævde det Princip, at Administrationen skal have den forødnede Frihed. Med andre Ord, at de højtærede Ministre skulle handle i Frihed under Ansvar. Hvis jeg med Hensyn til dette Forhold her skulde bruge en Sammenligning, vilde jeg sige, at den højtærede Minister staar med Hensyn hertil som Administrator af en Formue, og selvfølgelig skal den højtærede Minister have Frihed til at administrere denne Formue, saaledes som han finder det rigtig og forsværligt, men lige saa selvfølgelig har ogsaa Rigsdagen paa dette Punkt af Administrationen som med Hensyn til al anden Administration sin Interesse og sin Ret til Kritik og til Bedømmelse af, hvad der sker.

Jeg skal endnu gøre en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 20, idet han kom ind paa en Antydning af, at naar man havde hængt noget bedre i med Revisionen, var der ingen Restancer kommen. Dette er en Slags Sigetelse mod Revisionen for at have vist nogen Forsømmelighed, Efterladenhed, Sløvhed; hvis det ærede Medlem ved noget saadant, vil jeg bede ham komme frem med det, for at vi kunne faa disse efterladende Revisioner behandlet efter den almindelige Kasseanordnings § 39, saa skulde de ikke dø i Synnen! Men hvis det ærede Medlem ikke har noget at anføre i den Retning, vilde jeg have foretrukket, om han ikke havde sagt noget derom, og om han ganske roligt havde taget den Sag som hængende sammen, saaledes som den efter min Overbevisning hænger sammen, nemlig, at Rigsdagen efter Aar for Aar at være bleven anmodet om at forny Revisionkontoret med de fornødne Kræfter, har undladt dette og derfor nu selv har skabt disse Restancer, saa det i Virkeligheden er Rigsdagens Restancer. Det er derfor ganske i sin Orden, at Rigsdagen maa betale for Dparbejdelsen deraf. Endnu ønsker jeg blot at bemærke en Ting til, nemlig, at jeg meget ønsker, at det ikke atter kom dertil, at vi i

Rettelser.

Sp. 1156, § 7 f. n. rettes Punktum til Komma, og i § 6 f. n. udgaa Ordene: „Det er galt“.